

наземъ) не! това невѣрвамъ да на прави Стефанъ! — (иска да ся смири; сѣда на работния столъ да шіе; почна да работи — но слъзы-тѣ почнахъ да ѝ капать и тя става на крака) слъзы-тѣ ми сичкко ще развалятъ. — (зѣ работъ-тѣ, но рѣцѣ-тѣ ѝ маалак-сахъ). Стефана! Стефана! ты мя съсипа; ты ми отзѣ и послѣднѣ-тѣ силицѣ — Азъ немогъ вече дѣа работъ. — Азъ щѣ могъ само ошичко да ся поммоля богу!

VIII. ЯВЛЕНІЕ.

Ліубко (влиза).

Маріа. (като го видѣ завчасъ ся разонодѣ) ха! Ліубко иди!

Ліубко. (приближи ся учтиво) Подиръ осмогодишнѣ раздѣльѣ имамъ честь да ви видѣ пакъ Маріе.

Маріа. (труди ся да ся умири) Маріа Стефанъ Проданова съпруга ся радва като поздравя въ кащѣ-тѣ си своя старъ пріятель.

Ліубко. Тая титла ми дава голѣмо право.

Маріа. Ваше-то великодушіе днесъ ви ѣ дало и по-голѣмо право. Пріемнете отъ мене като отъ съпругѣ и майкѣ най горѣщѣ благодарность.

Ліубко. Марійна-та благодарность ѣ прѣ-голѣма цѣна за єдинъ прѣзрителенъ даръ.

Маріа. За това и прѣстава да бѣде ни най малко благодарѣніе — Азъ знаѣ, че туй изтича изъ най-чистыя изворъ.

Ліубко. Съ това свидѣтелство азъ ся гордѣѣ, а и чувствувамъ че заслужвамъ. (повечко распаленъ) Така ѣ Маріе! Азъ съмъ си сѣ пакъ она, кой-то съмъ былъ и прѣди осамъ години! щастіе-то ми ѣ на-